

2023-5

26. juli 2023

All. nr./brevnr.:

2023-907-0001

Sull./sagsbeh.: MS

Yderst kritisabelt at kommune ikke traf afgørelse om hjemgivelse og at kommunen ikke håndhævede anbringelse

Ombudsmanden modtog i 2022 og 2023 en række klager fra en moder (herafter A), hvis fire børn var anbragt uden for hjemmet. På baggrund af klagerne fra A valgte ombudsmanden at iværksætte en egen drift undersøgelse vedrørende hjemgivelsen af A's fire børn.

A's fire børn blev den 22. juli 2016 akut anbragte uden for hjemmet. I forbindelse med et hjemmebesøg i 2018 blev de fire børn permanent boende hos A, selvom kommunen ikke havde truffet en afgørelse om hjemgivelse.

Kommunen traf først en afgørelse om hjemgivelse den 20. februar 2023.

Ombudsmanden fandt det yderst uacceptabelt, at kommunen ikke traf en afgørelse om hjemgivelse inden A's fire børn flyttede hjem, samt at kommunen ikke håndhævede afgørelsen om anbringelse, indtil der blev truffet en afgørelse om hjemgivelse.

Ombudsmanden bemærkede i den forbindelse, at kommunen ikke – i forbindelse med afgørelsen om hjemgivelse – foretog en vurdering af, om de fire børn burde være meddelt en klagevejledning.

Ombudsmanden vurderede på den baggrund, at der skete en afgørelse svækkelse af A og hendes fire børns retssikkerhed.

Ombudsmanden henstillede, at kommunen i overensstemmelse med børnestøtteloven fremadrettet sikrer, at der træffes en afgørelse om hjemgivelse, før et barn, der er anbragt uden for hjemmet, flytter hjem. Ombudsmanden henstillede endvidere, at kommunen sikrer, at der i afgørelsessager foretages en vurdering af, om et barn bør meddeles en klagevejledning.

Da der efter ombudsmandens opfattelse blev begået fejl og forsømmelser af større betydning i sagen, har ombudsmanden givet Lovudvalget i Inatsisartut og kommunalbestyrelsen meddelelse om udtalelsen i henhold til § 23 ombudsmandsloven.

(Udtalelse af 26. juli 2023, j.nr. 2023-907-0001)

Jeg udtaler herefter:

1. Hvad har jeg undersøgt?

Jeg har rejst denne sag af egen drift. Jeg henviser til ombudsmandslovens § 15, stk. 1, hvoraf det fremgår, at ombudsmanden af egen drift kan tage en sag op til undersøgelse.

Jeg har ved min behandling af sagen valgt alene at forholde mig til, at A's fire børn, der var akut anbragt uden for hjemmet, permanent flyttede hjem uden kommunen traf en afgørelse om hjemgivelse.

Jeg bemærker, at jeg i denne udtalelse ikke har forholdt mig til, om grundlaget og formålet med den oprindelige anbringelse af børnene uden for hjemmet fortsat var til stede på tidspunktet, hvor kommunen traf afgørelse om hjemgivelse af børnene.

Jeg har endvidere ikke forholdt mig til, om kommunen i forbindelse med hjemgivelsen burde have iværksat støtteforanstaltninger.

Jeg har endelig ikke forholdt mig til øvrige dele af kommunens sagsbehandling, herunder om kommunen har efterlevet relevante forvaltnings- og sagsbehandlingsretlige regler.

2. Sagen kort

Den 22. juli 2016 traf kommunen afgørelse om akut anbringelse af A's fire børn B1, B2, B3, og B4.

I forbindelse med et hjemmebesøg i marts 2018 blev A's fire børn permanent boende hjemme, uden kommunen traf en afgørelse om hjemgivelse.

Den 20. februar 2023 traf kommunen fire skriftlige afgørelser om hjemgivelse af A's fire børn.

3. Retsgrundlaget

3.1. Hjemgivelse på kommunens eget initiativ

En anbringelse uden for hjemmet skal ophøre, og barnet skal hjemgives, når formålet med anbringelsen er nået, når anbringelsen ikke længere opfylder sit formål, eller når den unge fylder 18 år. Det fremgår af § 40 i inatsisartutlov nr. 20 af 26. juni 2017 om støtte til børn med senere ændringer (herefter børnestøtteloven), der følgende ordlyd:

”§ 40. Støtteforanstaltninger, særlige støtteforanstaltninger og skærpede støtteforanstaltninger, jf. bestemmelserne i kapitlerne 7-9, samt enhver form for efterværn, skal ophøre, når målene med dem er nået, eller når støtteforanstaltningerne ikke længere understøtter formålet med støtten.

Stk. 2. Støtteforanstaltninger efter denne Inatsisartutlov ophører i øvrigt, når barnet fylder 18 år, medmindre kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om iværksættelse af efterværn, jf. § 42.”

Det følger af børnestøttelovens § 41, at kommunalbestyrelsen skal foretage visse sagsbehandlingsskridt inden en afgørelse om hjemgivelse kan træffes. Kommunalbestyrelsen skal bl.a. sikre, at forældremyndighedsindehaveren er i stand til at opfylde barnets behov, afholde en samtale med barnet, samt

udarbejde en handleplan.

Indtil der træffes en afgørelse om hjemgivelse, skal kommunen opretholde en afgørelse om anbringelse.

Følgende fremgår af bemærkningerne til § 41, stk. 1, i børnestøtteloven:

”Til stk. 1
Bestemmelsen stiller krav om at kommunalbestyrelsen i undersøgelsesperioden, altså før der kan træffes afgørelse om anbringelsens ophør, skal have afklaret 5 væsentlige forhold.

[...]”

Der er ikke i børnestøtteloven eller anden lovgivning hjemmel til, at forældremyndighedsindehaveren kan have et anbragt barn boende hjemme indtil kommunalbestyrelsen træffer en afgørelse om hjemgivelse.

En kommunes afgørelse om hjemgivelse skal træffes overfor forældremyndighedsindehaverne. Afgørelse skal leve op til sagsbehandlingslovens regler og bl.a. indeholde en klagevejledning, jf. landstingslov nr. 8 af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning med senere ændringer, kapitel 6 og 7.

Det fremgår af børnestøttelovens § 60, stk. 2, at børn er klageberettigede i deres egne sager.

Følgende fremgår af bemærkningerne til denne bestemmelse:

” Til stk. 2
Bestemmelsen fastslår, at et barn er klageberettiget. Dette tiltag er indført i Inatsisartutloven for at sikre barnets rettigheder som fastsat i FN’s Børnekonvention. Alle børn har ret til at blive hørt og inddraget i alle forhold vedrørende barnet, og udvidelsen med klageret er en markant styrkelse heraf. Bestemmelsens udgangspunkt er, at alle børn uanset alder kan klage, men af hensyn til beskyttelsen af barnet må den kommunale forvaltning i sin klagevejledning af barnet, sikre, at der foretages en konkret, individuel vurdering i hver enkelt sag, om hvorvidt barnet er modent nok til at forstå konsekvenserne af en klagesag. Sådanne hensyn og overvejelser bør indgå i forvaltningens klagevejledning af barnet, og skal oplyses overfor barnet i forbindelse med klagevejledningen.”

4. Kommunens synspunkt

Ved brev af 7. juli 2022 oplyste kommunen bl.a. følgende:

"[...]

Qeqqata Kommunias Vedfærdsafdelingen kan yderligere oplyse, at sagen omkring [A's] ansøgning om offentlig hjemgivelse af sine 4 børn, fortsat kører og vil blive behandlet i Velfærdsudvalget i august 2022."

Kommunen har i udtalelsen af 22. februar 2023, bl.a. oplyst følgende:

"[...]

Området for Velfærd har igennem årene modtaget flere underretninger omkring børnenes trivsel, hvor socialvagten også inddrages

Børnene har været anbragt i akut 2015 og hjemgivet i samme år, og genanbragt i 2016.

I marts 2018 holdt børnene weekend hos deres mor, og aldrig vendt tilbage til deres plejeforældre, da Området for Velfærd tog en skriftlig henvendelse fra moderen [A]. Meningen var at børnenes anbringelsessted skulle ændres til andre plejeforældre, men Området for Velfærd manglede plejeforældre til så mange børn på daværende tidspunkt. Derefter besluttede Området for Velfærd at lade børnene forblive hos moderen med den formål, at det kan blive hjemtaget efterfølgende hvis moderens hjemlige forhold taler herfor

Moderen sammen med sine børn boede i Mor & Barn Hjemmet som er underafdeling for Familiecenter. Moderens forældre evner iagttages og følges på til brug for arbejde for hjemtagelse i ½ års tid.

Der foreligger ikke nogen ansøgning om hjemgivelse af alle børn i sagerne heller ikke i sagsmappen i år 2018, men da [A] flyttede til Mor & Barn hjemmet som er underafdeling i Familiecenter, har man lavet samværsaftaler, og senere flyttede alle børnene til [A] Mor & Barn hjemmet med det formål, at alle kan forblive hos moderen med opfølgning fra Familiecenter.

Sagen har dog været drøftet i tværfaglig udvalgs møde den 19 marts 2018, med indstilling til godkendelse med støtte i hjemmet. Men administrationen valgte at undersøge forholdene i hjemmet, idet det blev oplyst i sagsfremstillingen, at moderens urinscreening var positiv lige før fødsel i februar 2018. Se bilag 2.

I forbindelse med [A's] ansøgning om hjemgivelse af alle børnene i 2021 blev der lavet en socialfaglig undersøgelse samt handleplan, sagen blev sendt til tværfaglig udvalg med indstilling om godkendelse af hjemgivelse af alle børnene, men sagen blev sendt tilbage til sagsbehandleren, da man vil have en nærmere undersøgelse af familien's forhold før de kan indstille til godkendelse.

Der er nu godkendelse om hjemgivelse dateret 20. februar 2023 hvorfor Udvalgsformanden på vegne af udvalget træffer beslutning. Formandens beslutning er blevet afleveret samme dag til [A].

[...]

4. I forhold til spørgsmålet om, hvorfor Kommunen ikke har truffet beslutning om hjemgivelse af alle børnene, var at [A] under behandling samt opfølgning under Familiecenteret, hvor hun fra juli 2018-januar 2019 var indlogeret på afdelingen Mor & Barn hjemmet sammen med sine børn indtil hun fik sit eget lejlighed den 4. januar 2019.

Mens hjemmeforholdene undersøges blev socialvagten inddraget i februar 2019, og en måned efter modtog Området for Velfærd en bekymrende underretning i marts 2019, hvorfor Området for Velfærd var nødsaget til at undersøge forholdene i hjemmet da hendes barn [B1] blev udsat for blufærdighedskrænkelser som Området for Velfærd måtte lave politianmeldelse for, da mistænkte er rettet mod [A's] mand [...].

Selvom forholdet i hjemmet forbedres en del, havde ægteparret hashforbrug hvilke også bremser hjemtagelsesprocessen. Ved nærmere undersøgelse af familiens forhold i 2020 blev det konstateret at begge parrets test for hash var negativ, og siden har der ikke været udredning i forhold til dette

Dog accepterede Området for Velfærd i 2018 at børnene kan forblive hos deres forældre mens udredning fortsætter hvorfor moderen kan få udbetalt børnetilskud samt underholdsbidrag. Derved officielt hjemtagelse viderearbejdes samtidigt med at udregning fortsætter.

Der er nu truffet en officielt beslutning om [A's] ansøgning om hjemgivelse for alle 4 børn, afgørelsen blev truffet af udvalgsformanden den 20. februar 2023."

5. Min vurdering

5.1. Hjemgivelse på kommunens eget initiativ

Den 22. juli 2016 traf kommunen afgørelse om akut anbringelse A's fire børn.

I forbindelse med, at de fire børn var på et hjemmebesøg i marts 2018, blev børnene hos A.

Det er min forståelse, at kommunen ikke håndhævede afgørelsen om anbringelse uden for hjemmet da perioden for hjemmebesøget udløb, idet A's fire børn permanent blev hos A.

Kommunen traf hverken skriftligt eller mundtligt en afgørelse om hjemgivelse overfor A i forbindelse med hjemmebesøgets udløb. På baggrund af sagens akter ser jeg ikke, at kommunen foretog en vurdering af, om A's børn skulle meddeles en klagevejledning.

Kommunen oplyser i udtalelsen af 22. februar 2023 til mig, at kommunen ønskede at anbringe børnene i en anden plejefamilie, men at kommunen på

daværende tidspunkt manglede plejefamilier. Det er min vurdering, at kommunens mangel på plejefamilier ikke tilsidesætter børnestøttelovens krav om, at der skal træffes en afgørelse om hjemgivelse inden et barn anbragt uden for hjemmet flytter hjem. Det er endvidere min vurdering, at kommunens forpligtelse til at håndhæve en afgørelse om anbringelse ikke afhænger af kommunens mulighed for rekruttering af plejefamilier.

Kommunen henviser endvidere i udtalelsen af 22. februar 2023 til, at kommunen "accepterede" at børnene kunne blive hos deres forældre mens udredning fortsatte. Jeg ser ikke, at kommunen har hjemmel til at acceptere en hjemgivelse uden at træffe en afgørelse om hjemgivelse.

Kommunen oplyser endelig i udtalelsen af 22. februar 2023, at processen vedrørende den officielle hjemgivelse foretages samtidig med udredningen af børnene. Jeg bemærker, at hverken børnestøtteloven eller anden lovgivning opererer med officielle og uofficielle hjemgivelser. Jeg er således uforstående overfor denne sontring.

Kommunen traf den 20. februar 2023 skriftlig afgørelse om hjemgivelse af A's fire børn.

Jeg finder det yderst uacceptabelt, at kommunen ikke traf en afgørelse om hjemgivelse inden A's fire børn flyttede hjem, samt at kommunen ikke håndhævede afgørelsen om anbringelse, indtil der blev truffet en afgørelse om hjemgivelse.

Jeg bemærker, at det ikke fremgår af de sagsakter, jeg har modtaget fra kommunen, at A's fire børn har modtaget en klagevejledning.

Kommunens manglende afgørelse om hjemgivelse har bl.a. betydet, at A ikke har haft mulighed for at modtage boligsikring, underholdsbidrag og børnetilskud. Den manglende afgørelse har ligeledes betydet, at der ikke har været mulighed for at klage over hjemgivelsen til Det Sociale Ankenævn. Herved er der sket en afgørende svækkelse af A og hendes fire børns retssikkerhed.

Jeg henstiller, at kommunen i overensstemmelse med børnestøtteloven fremadrettet sikrer, at der træffes en afgørelse om hjemgivelse, før et barn, der er anbragt uden for hjemmet, flytter hjem, samt at kommunen sikrer, at der i afgørelsessager foretages en vurdering af, om et barn bør meddeles en klagevejledning.

Jeg anmoder kommunen om at oplyse, hvad min henstilling giver kommunen anledning til at foretage sig.

Da der efter min opfattelse er begået fejl og forsømmelser af større betydning i sagen, har jeg givet Lovudvalget i Inatsisartut og kommunalbestyrelsen meddelelse om udtalelsen i henhold til § 23 i ombudsmandsloven.

Nærværende udtalelse vil i anonymiseret form blive offentliggjort på min hjemmeside og omtalt i min beretning for 2023.

Jeg har sendt en kopi af denne udtalelse til A.

Sagsfremstilling

A's fire børn, B1, B2, B3 og B4 blev den 22. august 2015 tvangsfjernet og hjemgivet igen den 20. november 2015.

Den 22. juni 2016 blev A's fire børn på ny tvangsfjernet.

I marts 2018 i forbindelse med et hjemmebesøg blev A's fire børn boende hos deres mor, uden kommunen traf en afgørelse om hjemgivelse.

Kommunen afholdt den 7. marts 2019 en samtale med B1, idet A kontaktede kommunen vedrørende et seksuelt overgreb på datteren. Kommunen politianmeldte på den baggrund A's kæreste.

Den 15. oktober 2020 blev der udarbejdet fire separate, men meget identiske socialfaglige undersøgelser for alle fire børn.

Den 12. april 2022 klagede A til mig over kommunens sagsbehandlingstid i forbindelse med hjemgivelse af fire af hendes børn.

Den 20. april 2022 anmodede jeg kommunen om at sende samtlige akter i sagen til mig.

Jeg modtog sagens akter den 19. maj 2022.

Den 1. juni 2022 modtog jeg en opfølgning på sagen, idet kommunen bl.a. anførte:

"[...]

Velfærdsområdet for børn og unge skal oplyse yderligere, at [A] har søgt om hjemgivelse af hendes børn, som har været anbragt i familiepleje, men har boet hjemme hos [A] de sidste par år, hvor moderen ikke har søgt om hjemgivelse, men i forbindelse med at man ikke havde en plejefamilie som kunne have børnene, havde børnene været hos forældrene.

Ved første ansøgning om hjemgivelse, blev der lavet indstilling til tværfagligt udvalg og udvalget for Velfærd, men efter drøftelse på tværfagligt udvalg, blev sagen sendt tilbage til sagsbehandleren, idet der blev modtaget flere underretninger som man ikke har undersøgt nærmere og disse skulle tilføjes til indstillingen.

I mellemtiden blev den stilling ledig og er først nu genbesat og undersøgelserne er småt begyndt at køre, hvorfor vi kan oplyse, at der ikke er en afgørelse fra Udvalget for Velfærd om deres ansøgning om hjemgivelse.”

Den 9. juni 2022 oversendte jeg A's klage af 12. april 2022 til kommunen, idet jeg anmodede kommunen om at behandle henvendelsen. Jeg gjorde i den forbindelse opmærksom på, at en afgørelse om anbringelse uden for hjemmet eller hjemgivelse skal være skriftlig. Jeg henviste endvidere til min "Undersøgelse af sager om anbringelse og hjemgivelse af børn og unge", som blev offentliggjort på min hjemmeside den 9. maj 2022.

Ved brev af 7. juli 2022 oplyste kommunen følgende:

"[...]

Qeqqata Kommunias Velfærdsafdelingen kan yderligere oplyse, at sagen omkring [A's] ansøgning om offentlig hjemgivelse af sine 4 børn, fortsat kører og vil blive behandlet i Velfærdsudvalget i august 2022."

Den 11. januar 2023 klagede A på ny til mig over, at kommunen fortsat ikke havde truffet en afgørelse om hjemgivelse af hendes fire børn.

Den 13. januar 2023 og den 20. januar 2023 oplyste velfærdschefen i kommunen ved en telefonisk samtale med en af mine medarbejdere, at der fortsat ikke var truffet en afgørelse om hjemgivelse af A's fire børn, idet kommunen havde modtaget en række underretninger, der skulle undersøges. Velfærdschefen oplyste overfor min medarbejder, at hjemgivelsessagen ville blive behandlet af velfærdsudvalget i februar 2023.

Den 24. januar 2023 afviste jeg at behandle A's klage af 11. januar 2023, idet kommunen havde udtrykt overfor min medarbejder, at kommunen forventede, at sagen ville blive behandlet af velfærdsudvalget i februar 2023.

Jeg oplyste dog samtidigt i mit brev af 24. januar 2023 til A, at det sagsforløb, som hun beskrev i sin klage til mig, gav mig anledning til at åbne en egen driftsag, for at undersøge kommunens sagsbehandling i forbindelse med hjemgivelsen af hendes fire børn.

Den 24. januar 2023 anmodede jeg kommunen om at modtage samtlige akter i sagen, idet jeg endvidere anførte følgende:

"[...]

3. Jeg anmoder endvidere kommunen om at udarbejde en udførlig tidslinje over alle sagsskridt som kommunen har foretaget sig i forbindelse med hjemgivelsen af [A's] fire børn.

4. Jeg anmoder ligeledes kommunen om at oplyse, hvorfor kommunen ikke traf en afgørelse om hjemgivelse før børnene i marts 2018 flyttede tilbage til [A].

Jeg henviser i den forbindelse til, at § 41 i inatsisartutlov nr. 20 af 26. juni 2017 om støtte til børn med senere ændringer (herefter børnestøtteloven) stiller krav om, at kommunalbestyrelsen, før der kan træffes afgørelse om anbringelsens ophør, skal have afklaret fem væsentlige forhold.

Det fremgår bl.a. af børnestøtteloven § 41, stk. 1, at kommunen skal afklare, om forældremyndighedsindehaveren, eventuelt med støtteforanstaltninger efter børnestøtteloven, er i stand til at opfylde barnets behov, samt at kommunens skal sikre, at barnet og forældrene er velforberedte på hjemgivelsen.

[...]"

Jeg modtog ved to separate lejligheder en kopi af kommunens fire identiske afgørelser om hjemgivelse. Første gang jeg modtog en kopi af afgørelserne om hjemgivelse var disse dateret den 20. februar 2023. Anden gang jeg modtog afgørelserne var disse dateret til den 16. februar 2023. Afdelingslederen oplyste ved e-mail af 8. juni 2023 overfor mig, at kommunen traf afgørelsen den 20. februar 2023. Jeg lægger dette til grund.

Følgende fremgår af de fire identiske afgørelser om hjemgivelse:

"Vedr.: [B1] [cpr, ...]. Ansøgning om hjemgivelse af barn anbragt uden for hjemmet i henhold til forældremyndighedsindehavers ansøgning.

Det skal hermed meddeles, at formanden for Velfærdudvalget den 20.02.2023, har givet en afgørelse på forældremyndighedsindehavers ansøgning om hjemgivelse af barn, [B1], cpr. [...], som anbragt uden for hjemmet.

Formanden for Velfærdsudvalget har godkendt følgende ansøgning: Ansøgning om hjemgivelse af [B1], som er anbragt uden for hjemmet.

Grundlaget til henvisningen til hjemgivelsen er, at de forhold som har været gældende for anbringelsen uden for hjemmet er bragt i orden, og ved afgørelsen har grundlaget været § 41, stk. 2 og 3 i Inatsisartutlov nr. 20 af 26. juni 2017 om støtte til børn (lovgrundlaget kan ses på næste side)." (min oversættelse)

Jeg modtog den 27. februar 2023 sagens akter.

Den 8. marts 2023 modtog jeg kommunens udtalelse af 22. februar 2023, hvor kommunen bl.a. anførte følgende:

"[...]

Området for Velfærd har igennem årene modtaget flere underretninger omkring børnenes trivsel, hvor socialvagten også inddrages

Børnene har været anbragt i akut 2015 og hjemgivet i samme år, og genanbragt i 2016.

I marts 2018 holdt børnene weekend hos deres mor, og aldrig vendt tilbage til deres plejeforældre, da Området for Velfærd tog en skriftlig henvendelse fra moderen [A]. Meningen var at børnenes anbringelsessted skulle ændres til andre plejeforældre, men Området for Velfærd manglede plejeforældre til så mange børn på daværende tidspunkt. Derefter besluttede Området for Velfærd at lade børnene forblive hos moderen med den formål, at det kan blive hjemtaget efterfølgende hvis moderens hjemlige forhold taler herfor

Moderen sammen med sine børn boede i Mor & Barn Hjemmet som er underafdeling for Familiecenter. Moderens forældre vner iagttages og følges på til brug for arbejde for hjemtagelse i ½ års tid.

Der foreligger ikke nogen ansøgning om hjemgivelse af alle børn i sagerne heller ikke i sagsmappen i år 2018, men da [A] flyttede til Mor & Barn hjemmet som er underafdeling i Familiecenter, har man lavet samværsaftaler, og senere flyttede alle børnene til [A] Mor & Barn hjemmet med det formål, at alle kan forblive hos moderen med opfølgning fra Familiecenter.

Sagen har dog været drøftet i tværfaglig udvalgs møde den 19 marts 2018, med indstilling til godkendelse med støtte i hjemmet. Men administrationen valgte at undersøge forholdene i hjemmet, idet det blev oplyst i sagsfremstillingen, at moderens urinscreening var positiv lige før fødsel i februar 2018. Se bilag 2.

I forbindelse med [A's] ansøgning om hjemgivelse af alle børnene i 2021 blev der lavet en socialfaglig undersøgelse samt handleplan, sagen blev sendt til tværfaglig udvalg med indstilling om godkendelse af hjemgivelse af alle børnene, men sagen blev sendt tilbage til sagsbehandleren, da man vil have en nærmere undersøgelse af familien's forhold før de kan indstille til godkendelse.

Der er nu godkendelse om hjemgivelse dateret 20. februar 2023 hvorfor Udvalgsformanden på vegne af udvalget træffer beslutning. Formandens beslutning er blevet afleveret samme dag til [A].

[...]

4. I forhold til spørgsmålet om, hvorfor Kommunen ikke har truffet beslutning om hjemgivelse af alle børnene, var at [A] under behandling samt opfølgning under Familiecenteret, hvor hun fra juli 2018-januar 2019 var indlogeret på afdelingen Mor & Barn hjemmet sammen med sine børn indtil hun fik sit eget lejlighed den 4. januar 2019.

Mens hjemmeforholdene undersøges blev socialvagten inddraget i februar 2019, og en måned efter modtog Området for Velfærd en bekymrende underretning i marts 2019, hvorfor Området for Velfærd var nødsaget til at undersøge forholdene i hjemmet da hendes barn [B1] blev udsat for blufærdighedskrænkelser som Området for Velfærd måtte lave politianmeldelse for, da mistænkte er rettet mod [A's] mand [...].

Selvom forholdet i hjemmet forbedres en del, havde ægteparret hashforbrug hvilke også bremser hjemtagelsesprocessen. Ved nærmere undersøgelse af familiens forhold i 2020 blev det konstateret at begge parrets test for hash var negativ, og siden har der ikke været udredning i forhold til dette

Dog accepterede Området for Velfærd i 2018 at børnene kan forblive hos deres forældre mens udredning fortsætter hvorfor moderen kan få udbetalt børnetilskud samt underholdsbidrag. Derved officielt hjemtagelse viderearbejdes samtidigt med at udredning fortsætter.

Der er nu truffet en officielt beslutning om [A's] ansøgning om hjemgivelse for alle 4 børn, afgørelsen blev truffet af udvalgsformanden den 20. februar 2023."